

Predikan om församlingens vision, 3 februari 2008

Någon har räknat ut, utifrån svenska församlingars medlemsstatistik, att om 40 år är det slut! Med dagens utveckling finns det inga kristna kvar i Sverige då. Siste man släcker lyset! Genom årtusenden har Gud låtit sin församling växa. Vår församling växte fram under en sådan tid, 1800-talets andra hälft. Som störst har vi varit ca 700 medlemmar. Här står vi, 188 medlemmar. 5 döptes förra året, ändå minskade vi med 2! Hur ska vi fullgöra uppdraget som Jesus gav oss, att "gå ut i hela världen, gör alla folk till lärjungar, döp dem...?"

Vid årsmötet antog vi vår vision för framtiden:
En öppen gemenskap där människor förvandlas i mötet med Jesus.

Inte kan du mena att visionen löser alla problem? Nej, det finns inga "Quick Fix-metoder". Visionen får inte bli en pappersprodukt! Den ska levas, men hur?

Runt sekelskiftet (inte det senaste utan 100 år tidigare) mötte vi som församling de behov som fanns i samhället då, och som en konsekvens av det växte församlingen. Idag är samhället helt annorlunda! Hur möter vi dagens behov?

Ibland kallar man vårt samhälle för det postmoderna samhället. Man skulle också kunna säga det postkristna samhället. I vårt samhälle ser man på sanning och moral på ett relativistiskt sätt. Det finns ingen absolut sanning och om det känns bra för dig, gör det!

Det började på 60-talet när de normer, värderingar och tankesätt som varit dominerande länge omkullkastades. Synen på familjen, droger, sex mm har förändrats totalt sedan dess. "Jaget" står i centrum och man strävar efter att tillfredsställa sig själv. Vuxna människor har aldrig lärt sig ta ansvar, barn har vuxit upp utan föräldrarnas inflytande, det har kallats "fri uppfostran". Resultatet har blivit sårade människor, svikna människor, människor som inte vet vad sann kärlek är, en generation som inte litar på någon. Detta speglas i DiLevas sång "vem ska man tro på". Följden av fokusen på "jaget" är ensamhet och trasighet.

Hur ska vi då nå en kultur som så i grunden skiljer sig från de värderingar som kristendomen har? Vet du, dagens kultur är inte alldeles olik den kultur som den första kristna församlingen växte fram i. Detta är kanske särskilt tydligt i Korinth.

Korinth var en rik storstad. Man lade stor vikt vid lyx och bekvämligheter och man var stolt över sina intellektuella bedrifter. Religiös tolerans var kännetecknade för kulturen. Man roade sig vid de istmiska spelen och man skulle helt ge efter för livets njutningar. Korinth var känt för sitt vilda festande och sin sexuella frigörelse. I Afrodites tempel fanns 1000 tempelprostituerade! Korinth var en enda röra! Och här byggde Gud sin församling!

I 1 Korinthierbrevet går Paulus till rätta med församlingen i Korinth inom flera områden, exempelvis interna motsättningar, otrohet, juridiska tvister, avgudadyrkan, hur Herrens måltid firades (några frossade, roffade åt sig, andra fick inget, några drack sig berusade) etc. Ändå verkade anden starkt i denna församling, så starkt att Paulus fick ta upp frågan om ordningen i sammankomsterna - en i taget får tala tungotal eller profetera. Prata inte i mun på varandra! Vi har inte riktigt det problemet idag. Vi har ordning, men var är andens verk?

Om vi vill vara "en öppen gemenskap" kanske det innebär mer oordning. Klarar vi det? Vill vi det? Antar vi utmaningen?

Oddsens att lyckas måste ju vara bättre än de var i Korinth? Det samhället var långt mer rörigt än vårt. Håller ni med?

Javisst! Men hur? Jo, jag tror att visionens fortsättning kan ge oss vägledning: ”*där människor förvandlas i mötet med Jesus*”.

I Romarbrevet 12:2 säger Paulus: *Anpassa er inte efter denna världen, utan låt er förvandlas genom förnyelsen av era tankar, så att ni kan avgöra vad som är Guds vilja: det som är gott, behagar honom och är fullkomligt.*

I den lilla versen ligger mycket av hemligheten tror jag. Den kristna kyrkan har genom tvåtusen år sett väldigt olika ut. Likaså ser den väldigt olika ut beroende på vart i världen den finns. Kyrkan har alltid varit bra på att kulturellt anpassa sig, utan att för den skull tumma på evangeliet (undantag finns dock).

Men hur gör vi idag då de värderingar som kristendomen står för i mångt och mycket skiljer sig från samhället i övrigt? Det är bara att inse att kristna idag ofta betraktas med skepsis - vi är några suspekta, intoleranta människor som anser sig vara för mer än andra!

Vi kan ändra musiken, tala ett vardagligt språk, visa coola Power Point-presentationer, säga det som är politiskt korrekt, men det handlar inte om det! Visst ska vi göra allt för att kommunicera på ett sätt som människorna förstår, vara kulturellt anpassade, men ytterst handlar det inte om anpassning, tvärt om. Vi måste bli bättre på att leva evangeliet. Inte bara förkunna det och ha det som en teori, utan leva det!

Vad är det då som skiljer kristendomen från andra religioner och filosofier? NÅD! Hur kan då människor uppfatta oss som intoleranta? Vilka signaler sänder vi ut? Det folk ser hos kyrkan är lag, dom och fördömelse. Varför använder vi inte vår största tillgång, nåden?

Människor idag behöver få möta Guds nåd, men då vi inte förmedlar den har världen hittat ett substitut - tolerans. Vad är skillnaden på nåd och tolerans? Jo, tolerans är att uthärda eller stå ut med något man inte gillar, titta åt ett annat håll. Man ska inte lägga sig i andras liv! Det toleransen inte kan göra är att ta bort synd. Det kan bara nåden, Guds nåd!

Synd är allt det i våra liv som är ivägen för vår relation med Gud och det är bara Gud som kan ta bort det. Om vi ska kunna förmedla nåd till en desperat värld, måste vi själva göra upp med synden i våra liv, leva i nåden, låta Jesus återupprätta relationen med oss, varje dag, hela tiden. Vi lever också i det postmoderna samhället och har samma behov som vem som helst. Vi klarar det inte själva för ens en sekund. Allt hänger på Guds nåd!

”där människor förvandlas i mötet med Jesus”

Vi alla behöver förvandlas av den nåd som Jesus ger! Det är den utmaning som jag hoppas ni ser i vår vision. Låt oss förvandlas!

Om vi lever i nåden kan vi också förmedla nåd och förvandling, från människa till människa, en i taget.

I Apostlagärningarna kan vi läsa om hur 3000 personer tog emot Jesus på pingstdagen och andra liknande händelser. Men vi kan också läsa i Apg 17:34 efter Paulus tal på Aeropagen i Athen att ”det var dock några som slöt sig till honom och kom till tro. Gud låter det bli massväckelser ibland, men kanske är det en lågintensiv väckelse som vi ska lära oss att leva i och glädjas för. Vi döpte 5 personer förra året, fantastiskt! Kanske blir det 6 eller 7 eller 10 i år!

I Joh 4:35 säger Jesus: *Ni säger: fyra månader till, så är det dags att skörda. Men jag säger er: lyft blicken och se hur fälten redan har vitnat till skörd.*

Och i Matt 9:37: *Skörden är stor men arbetarna få. Be därför skördens herre att han sänder ut arbetare till sin skörd.*

Vill du bli ett bönesvar? Vill du bli en skördearbetare? Ta i så fall emot Herrens nåd i ditt liv! Låt dig förvandlas i mötet med Jesus!

Anders Ågren